

Infinitive

Інфінітив в англійській мові

Інфінітив – це безособова або неозначена форма дієслова, що відповідає на питання «що робити?», «що зробити?». Інфінітив називає тільки дію і не виражає категорії особи, числа або способу. Відмінною особливістю форми інфінітиву є частка **to**, однак в деяких випадках вона може не вживатися (так званий **голий інфінітив**).

- *I would love **to come** but I'm busy now.* – Я б хотів прийти, та я зараз зайнятий.
В реченнях заперечна частка **not** ставиться перед **інфінітивом**, до якого вона належить.
- *I will try **not to be late**.* – Я постараюся не запізнитися.
- *I asked you **not to scream**.* – Я попросив тебе не кричати.

Форми інфінітиву

Інфінітив в англійській мові може вживатися в чотирьох особливих формах, що відповідають чотирьом видам дієслів. Інфінітиви **перехідних дієслів** можуть мати форми активного та пасивного стану.

Tense	Active Voice	Passive Voice
Indefinite (Simple) Infinitive простий інфінітив	to eat (їсти) to + перша форма дієслова	to be eaten (з'їстися) to be + третя форма дієслова
Continuous (Progressive) Infinitive тривалий інфінітив	to be eating to be + дієслово з закінченням -ing	--- не вживається
Perfect Infinitive доконаний інфінітив	to have eaten to have + третя форма дієслова	to have been eaten to have been + третя форма дієслова
Perfect Continuous (Progressive) Infinitive доконано-тривалий інфінітив	to have been eating to have been + дієслово з закінченням -ing	--- не вживається

Інфінітив в активному стані

Простий або неозначений інфінітив (Indefinite або Simple Infinitive) означає дію, що відбувається одночасно з іншою дією, що виражена дієсловом в особовій формі, або ж дію, виконання якої не пов'язане з певним часом. В цьому випадку час (граматичний час) дії визначається за дієсловом-присудком, що у реченні вживається в певній особовій формі.

- *I am glad **to meet** Peter.* – Я радий зустрітися з Пітером.
- *I was glad **to meet** Peter.* – Я був радий зустрітися з Пітером.
- *I will be glad **to meet** Peter.* – Я буду радий зустрітися з Пітером.

Тривалий інфінітив (Continuous або Progressive Infinitive) вказують на тривалу дію, що відбувається одночасно з іншою дією, вираженою у реченні дієсловом-присудком в особовій формі.

- *The weather seems **to be changing**.* – Здається, погода змінюється (буде зараз змінюватись).
- *The weather seemed **to be changing**.* – Здавалось, що погода змінюється.

Доконаний інфінітив (Perfect Infinitive) вживається для вираження дії або стану, що були виконані перед іншою дією, вираженою дієсловом-присудком.

- *It is very nice of Matt **to have come** to us.* – Це чудово, що Метт прийшов до нас.
- *It was very nice of Matt **to have come** to us.* – Це було чудово, що Метт прийшов до нас.

Доконаний інфінітив після дієслів **to mean** (мати намір), **to hope** (сподіватися), **to intend** (збиратися, хотіти), **to expect** (очікувати) у формі **Past Simple** вказує на те, що дія повинна була відбутися, однак цього не сталося.

- *We **meant to have gone** there.* – Ми збиралися (хотіли) піти туди.
- *Ann **hoped to have arrived** in time.* – Енн сподівалася, що приїде вчасно.
- *Chris **intended to have married** Jane.* – Кріс збирався одружитися з Джейн.

Доконано-тривалий інфінітив (Perfect Continuous Infinitive) вказує на дію, що розпочалась та тривала певний час до іншої дії, вираженої дієсловом в особовій формі (дієсловом-присудком), або ж ця дія продовжується. Ця форма інфінітиву підкреслює тривалість дії у часі.

- *Jack seems **to have been living** here since his childhood.* – Здається, Джек живе тут з дитинства.
- *I was glad **to have been working** there for 10 years.* – Я був радий пропрацювати там 10 років.
- *Paul will be happy **to have been working** here for all his life.* – Пол буде радий пропрацювати тут все своє життя.

Інфінітив в пасивному стані

Простий (неозначений) інфінітив пасивного стану (Passive Indefinite Infinitive) виражає дію, що виконується над кимось або чимось та відбувається одночасно з дією, вираженою дієсловом в особовій формі (дієсловом-присудком), або не залежить від певного часу взагалі.

- *She ought **to be told** the truth.* – Їй повинні сказати правду.
- *This letter needs **to be written** today.* – Цей лист повинен бути написаний сьогодні.
- *I liked **to be given** a lot of presents when I was small.* – Мені подобалось отримувати багато подарунків, коли я був маленьким.

Доконаний інфінітив пасивного стану (Passive Perfect Infinitive) вживається для означення дії в **пасивному стані**, що відбувалась або протікала до іншої дії або стану, виражених дієсловом-присудком.

- *This house seems **to have been rebuilt** already.* – Здається, цей будинок вже перебудували.
- *I supposed the work **to have been done** by that time.* – Я вважала, що робота була виконана до того часу.
- *This book must **have been written** by Dickens.* – Ця книга, мабуть, написана Діккенсом. (голий інфінітив після модального дієслова)

В реченнях, що починаються з конструкції **there is**, деякі перехідні дієслова можуть бути використані як в **пасивному стані**, так і в **активному**, при цьому смисл речення не змінюється.

- *There is nothing **to love**.* – Нема нічого, що можна любити (нічого любити).
- *There is nothing **to be loved**.* – Нема нічого, що можна любити (нічого любити).

Функції інфінітиву

Інфінітив у реченні може виконувати різноманітні функції: бути підметом, додатком, частиною складного присудка, означенням тощо.

- **Підмет** (головний член речення)
- *To love and to be loved is the biggest happiness.* – Кохати та бути коханим – найбільше щастя.
- **Додаток** (другорядний член речення)
- *Chris asked me to help him with his homework.* – Кріс попросив мене допомогти йому з домашнім завданням.
- **Частина складного присудка**
- *The work will have been finished by 4p.m. tomorrow.* – Робота буде закінчена до 4х годин вечора завтра.
- **Означення** (прикмета, якість, властивість предмета)
- *I have my children to look after.* – У мене є діти, про яких я повинен піклуватися.

Інфінітив часто використовується в реченнях в якості вставних фраз.

- *To put it mildly, Jack was tipsy.* – М'яко кажучи, Джек був напідпитку.
- *To tell the truth, I don't really like this city.* – Чесно кажучи, я не дуже люблю це місто.
- *Well, to cut a long story short, the party was awful.* – Одним словом, вечірка була жахливою.

Повна форма інфінітиву

Повна форма інфінітиву (to-infinitive) – це інфінітив, що вживається з часткою **to**. Повний інфінітив використовується для вираження цілі або наміру дії.

- *I go shopping to buy some food for my party.* – Я йду по магазинах, щоб купити їжі для моєї вечірки.
- *I told my mom about my grades to be praised.* – Я розповів матері про свої відмітки, щоб вона мене похвалила.

Інфінітив з **to** у поєднанні зі словом **only** (тільки) вказує на неочікуваний випадок, несподівану пригоду та передає відтінок роздратування.

- *I arrived here only to find out that the party is already over!* – Я приїхав сюди тільки ради того, щоб взнати, що вечірка вже скінчилась!

Інфінітив з **to** завжди використовується після наступних смислових дієслів.

to agree – погоджуватися	to deserve – заслуговувати	to prepare – приготуватися
to aim – мати наміром, намагатися, цілитися	to dread – боятися, жахатися	to pretend – робити вигляд, прикидатися
to appear – виявлятися, виявитися	to expect – очікувати	to proceed – перейти до, продовжувати
to arrange – домовлятися, урегулювати	to fail – зазнавати невдачі, провалюватися, не зробити	to promise – обіцяти
to ask – просити	to get – отримати дозвіл, мати потребу	to refuse – відмовлятися
to attempt – намагатися	to happen – виявитися, статися	to seem – здаватися, мати вигляд
to be able – бути в змозі, могли	to hesitate – вагатися, не наважуватися	to strive – намагатися, докладати зусилля
to beg – просити, благати	to hope – сподіватися	to swear – клястися
to begin – починати	to hurry – поспішати	to tend – мати тенденцію, схилитись, прагнути
to care – хотіти, мати бажання	to intend – мати намір, збиратися	to threaten – погрожувати, залякувати
to choose – вибирати	to learn – вчитися	to vow – давати обітницю, клястися
to claim – заявляти, стверджувати	to manage – впоратися, зуміти	to wait – чекати
to dare – наважуватися, сміти, мати сміливість	to need – потребувати, мати потребу	to want – хотіти
to decide – вирішити, прийняти рішення	to neglect – забувати, не зробити, нехтувати	to wish – хотіти, бажати
to demand – вимагати, просити	to plan – планувати	

Інфінітив з to використовується після дієслів **to ask** (спросити), **to learn** (навчитися, дізнатися), **to explain** (пояснювати), **to decide** (вирішити), **to find out** (дізнатися), **to want to know** (хотіти дізнатися), коли після них стоїть питальне слово.

- *I learned how **to swim** when I was 5.* – Я навчилася плавати, коли мені було 5 років.
- *We should decide now what **to do** next.* – Ми повинні вирішити, що нам робити далі.

Інфінітив з to використовується після виразів **would like** або **would love** (хотів би), **would prefer** (віддавав би перевагу), що вказують на певні бажання та наміри.

- *I would like **to talk** to Mr. James.* – Я б хотів поговорити з містером Джеймсом.
- *We would love **to play** with you, but we have no time.* – Ми б залюбки з тобою пограли, але ми не маємо часу.

Інфінітив з to використовується з конструкціями пасивного стану to be made (бути змушеним), **to be seen** (бути побаченим), **to be heard** (бути почутим) та **to be known** у значенні «бути поміченим». Коли ці дієслова вживаються у формі активного стану, після них йде **голий інфінітив**.

- *Jessica was made **to take** a blood test.* – Джессіку змусили зробити тест на кров.
- *We don't like **to be seen** to cuddle.* – Ми не любимо, коли хтось бачить, як ми обіймаємося.

Інфінітив з to використовується після прикметників, що вказують на емоції, почуття або пов'язані з характером людини, його персональними якостями. Часто такі речення починаються конструкцією **it is**.

- *I was pretty lucky **to get** this job.* – Мені дуже пощастило отримати цю роботу.

Інфінітив з to завжди використовується після слів **too** (занадто) та **enough** (доволі, достатньо).

- *It's too cold outside **to go** jogging.* – На вулиці занадто холодно, щоб піти на пробіжку.

Інфінітив з to завжди використовується після

слів **first** (перший), **second** (другий), **next** (наступний), **last** (останній).

- *Yuri Gagarin was the first man **to enter** outer space.* – Юрій Гагарін був першою людиною, що вийшла у відкритий космос.
- *Jack is the last **to sign** this petition.* – Джек – останній, хто підпише цю петицію.

Інфінітив з to вживається у вставних словах та виразах.

to be honest – чесно кажучи

to put it mildly – м'яко кажучи

to begin with – для початку, по-перше

to sum up – на завершення

to cut a long story short – коротше кажучи

to tell the truth – сказати правду

- ***To be honest**, you were unfair.* – Чесно кажучи, ти був несправедливим.
- ***To sum up**, I would like to quote one famous scientist.* – На завершення я б хотів процитувати одного відомого вченого.

Голий інфінітив

Голий інфінітив (Bare Infinitive або Zero Infinitive) – це форма інфінітиву **без частки to**.

Інфінітив без to вживається після допоміжних дієслів.

- *Shall we **dance**?* – Потанцюємо?
- *I don't **understand** this text.* – Я не розумію цей текст.
- *They will **have finished** their project by the next Thursday.* – Вони закінчать свій проект до наступного четверга.

Інфінітив без to використовується після модальних дієслів, окрім дієслова **ought** (**ought to**) та модальної конструкції **have to**. Однак,

дієслова **dare** (насмільюватися) та **need** (мати необхідність) у якості смислових дієслів, а не модальних, використовуються з **повним інфінітивом** (з часткою **to**).

- *You shall not **pass**!* – *Ти не пройдеш!*
 - *Matthew can **run** really fast!* – *Метью може бігати дійсно швидко!*
 - *You should **have helped** that old lady.* – *Тобі слід було б допомогти цій літній леді.*
- Інфінітив** без **to** використовується після дієслів, що виражають відчуття, сприйняття: **to hear** (чути), **to feel** (відчувати), **to see** (бачити), **to watch** (дивитись, спостерігати). Однак, після **to feel** дієслово **to be** завжди вживається з часткою **to**.
- *I heard him **fall** from the stairs.* – *Я чув, як він впав зі сходинок.*
 - *He felt his heart **jump** when he saw her.* – *Він відчув, що в нього тьохнуло серце, коли він побачив її.*
 - *I have never seen you **dance** before.* – *Я ніколи до цього не бачив, як ти танцюєш.*
 - *She felt this information **to be** true.* – *Вона відчувала, що ця інформація правдива.*
- Інфінітив** без **to** вживається після дієслів **to let** (дозволяти, надавати право), **to make** в значенні «змушувати», **to have** в значенні «змушувати, наказувати, дозволяти», **to bid** в значенні «пропонувати, запрошувати». Після дієслова **to help** (допомагати) може вживатися як форма інфінітиву з часткою **to**, так й без неї.
- *Let me **rest** a bit.* – *Дай мені трохи відпочити.*
 - *My mom made me **cook** yesterday.* – *Моя мама вчора змусила мене готувати їжу.*
 - *Paul had the porters **take** his luggage.* – *Пол велів носильникам взяти його багаж.*
 - *I helped Ralph (to) **write** this article.* – *Я допоміг Ральфу написати цю статтю.*
- Інфінітив** без **to** також вживається після конструкцій **had better** (краще б), **would rather** (краще б, скоріше), **would sooner** (скоріше), **cannot but** (не можу не), **nothing but** (нічого, окрім), **cannot choose but** (нічого не лишається робити, як), а також **сполучників except** (за винятком), **but** (окрім, але), **save** (окрім) та **than** (ніж).
- *I cannot but **laugh**.* – *Я не можу не сміятися.*
 - *He did nothing today **except sleep**.* – *Він нічого сьогодні не робив, окрім як спати.*
 - *You had better **go to bed** now than **play** computer games.* – *Тобі б краще лягти спати, аніж грати у комп'ютерні ігри.*
- Інфінітив** без **to** використовується в реченнях, що починаються з питальної фрази **why not** (чому б не...).
- *Why not **dance**?* – *Чому б не потанцювати?*
 - *Why not **come** to us and **have** some drinks?* – *Чому б не піти до нас та випити чого-небудь?*